

Reisverslag

“Werkbezoek op de Molukken van 16 maart t/m 28 maart 2009”

Inleiding.

Op 12 maart 2009 vertrok een bestuursdelegatie van stichting Domiliana voor een werkbezoek via Jakarta naar de Molukken. De bestuursdelegatie bestond uit de volgende personen: Wim Latupeirissa (delegatieleider), Ruben Maestre en Wendy Latupeirissa.

Dit reisverslag is een impressie van het werkbezoek op de eilanden Ambon, Ceram en Saparua op de Molukken (Indonesië).

Maandag 16 maart 2009

Op maandagmorgen om 06.00 uur landden wij met een vlucht van Batavia Air vanaf Jakarta op de luchthaven Pattimura Airport Ambon in Laha. We werden daar ontvangen door Paulien Joël-Parera van LSM Cergas, die ons vervolgens naar ons logeeraadres "Hotel Mutiara" in Ambonstad bracht.

Dezelfde middag hebben we samen met Paulien diverse zaken betreffende LSM (staat voor "stichting") Cergas, stichting Domiliana en het door haar opgezette werkbezoekschema besproken. Zij is de voorzitter/directeur van LSM Cergas, onze samenwerkingspartner op Ambon.

Ons werk bestond uit het bezoeken van de inmiddels door stichting Domiliana goedgekeurde microkredietprojecten, een aantal sociale projecten en van de universiteit Pattimura.

Het doel van ons werkbezoek was een duidelijk beeld te krijgen van de aard van de aangevraagde projecten, door wie deze aanvragen ingediend waren en een inschatting te maken of de aanvragen realistisch zijn. Daarnaast wilden we zien, welke sociale projecten we konden ondersteunen en wat eventueel de universiteit Pattimura hierin voor ons zou kunnen betekenen.

Paulien van LSM Cergas zou ons tijdens alle werkbezoeken begeleiden en ons bij de potentiële projectdeelnemers introduceren.

Dinsdag 17 maart 2009

Op het programma stond een drietal projecten:

1. het project van de bakkerij in Waai
2. de kiosk in Waai
3. weeshuis Hidayatullah in Liang

Eerstgenoemd project was al door het bestuur van stichting Domiliana goedgekeurd. Het tweede hebben we op de wachtlijst geplaatst en het derde (sociale) project betrof een moslimweeshuis. We waren benieuwd naar de inhoud van het derde project.

1. PROJECT BROODBAKKERIJ WAAI

Het dorp Waai is tijdens de onlusten (van 1999) volledig afgebrand. De mensen moesten tijdens de onlusten naar andere dorpen uitwijken. Na ca. 4 jaar konden

ze terugkeren. Inmiddels is het dorp, compleet met de winkeltjes, alweer aardig opgebouwd.

Ibu Helena Kayadoe van de bakkerij heeft ons laten zien, waar en hoe ze de producten bakt. Haar keukentje is heel eenvoudig en klein. Er staan twee kookpitjes en twee oventjes en wat bakvormen voor koeken, rolcakes en cakejes. Ze gebruikt hiervoor twee kleine oventjes die op een gaspitje met petroleum worden gezet, zodat ze warm worden. Ze wil deze oude oventjes graag vervangen. Er zijn veel aanvragen voor afname van haar koeken en lekkernijen. Zij voorziet andere kiosken van haar producten, ter verdere verkoop. In de nieuwe grotere ovens zou ze meer koeken kunnen bakken. Tegelijkertijd creëert ze hiermee werkgelegenheid voor vier andere vrouwen, met wie zij samen een werkgroep vormt.

2. PROJECT MINIMARKET IN WAAI

Ibu Regina Rumalaiselan wil haar kiosk graag uitbreiden. Deze staat aan de kant van de weg. Ook bij haar is de afname van diverse producten groot. Ze wil graag op de wederopbouw van het dorp Waai inspelen. Momenteel neemt zij al koeken af van ibu Helena van de bakkerij. Achter haar winkeltje heeft ze een ruimte beschikbaar, die nog ingericht moet worden. Dit heeft ze ons laten zien. Als bestuur van stichting Domiliana hebben we haar aanvraag in eerste instantie op de wachtlijst gezet, omdat er zoveel mensen zijn die een minimarket willen opzetten. Gezien de heropbouw van Waai is haar aanvraag ons nu duidelijk geworden. Met de helft van haar financieringsaanvraag is ze al heel erg geholpen. We hebben het met het bestuur opnieuw in overweging genomen en besloten haar voor een deel, financieel te ondersteunen. Het zijn twee verschillende projectaanvragen, maar ze helpen elkaar en anderen.

3. WEESHUIS HYDAYATULLAH IN LIANG (sociaal project)

Het moslimweeshuis is één van de sociale projecten. Paulien Joël-Parera was hier ook nog niet eerder geweest. Ze had een folder bij zich van "Save the Children" met informatie over het weeshuis. De folder zag er goed uit. We besloten onze komst niet van tevoren aan te kondigen, zodat we een zo realistisch mogelijk beeld zouden krijgen.

Het terrein van het weeshuis was groot met hier en daar wat houten gebouwen. Schoorvoetend lieten een paar kinderen hun gezicht zien, ze waren nieuwsgierig. Hier en daar liepen kippen en koeien rond. We werden ontvangen door twee begeleiders en zijn met hen in gesprek gegaan. De één was de coördinator hari (dagcoördinator), de ander kepala asrama putra (hoofd van de jongensslaapzaal). Het weeshuis is afhankelijk van donaties. De begeleiders zijn 24 uur per dag aanwezig. Ze ontvangen hiervoor een honorarium van de regering. Er zijn op dit moment 45 weesjongens, maar er is plaats voor maximaal 50. Voor meisjes is op dit moment nog geen plek, die worden ondergebracht bij familie.

De slaapzaal is niet meer dan een houten hok op palen en ziet er erbarmelijk uit. Er zitten gaten in de vloer, zodat je op moet passen er niet doorheen te zakken. De zaal wordt door schotten verdeeld in ruimtes van drie bij drie meter. Hierin slapen 7 jongens op de vloer. Het is niet meer dan een lege ruimte, soms met een kast. De moskee ziet er - in ieder geval van de buitenkant - beter uit. Vermoedelijk hebben de kinderen weinig kleren, en wat ze dragen is deels versleten of kapot. We waren geraakt door de omstandigheden waarin deze

kinderen moeten leven. Op het terrein staat een gebouwtje dat als school dient. Desondanks vragen we ons af of ze wel dagelijks onderwijs krijgen, wat ze te eten krijgen en hoe ze aan kleding komen. LSM Cergas zal onderzoeken, op welke wijze stichting Domiliana dit weeshuis kan ondersteunen.

4. BEJAARDENHUIS "INA KAKA" IN PASSO (sociaal project)

In 2006 en 2007 hebben we al eens een bezoek gebracht aan het bejaardenhuis "Ina Kaka" in Passo. Toen hebben we het hele terrein gezien en diverse bewoners gesproken. We wilden zien hoe het er nu voor staat en waar zij eventueel behoefte aan hebben.

We hebben wederom wat ouderen gesproken en de creativiteitsruimte bezocht. Op zich zag het er netjes uit, de kamers van de ouderen en de mensen zelf zagen er goed verzorgd uit. Een aantal van deze ouderen spreekt nog Nederlands. Inmiddels is er ook een kippenren aanwezig, waar een aantal ouderen zich over ontfermt. Stichting Domiliana wil –desgevraagd- in Nederland kijken of er al dan niet op termijn rollators, rolstoelen en/of looprekken te krijgen zijn voor het bejaardenhuis.

Woensdag 18 maart 2009

PROJECT PLUIMVEETEELT IN KAIRATU (Ceram)

We voeren ca. 2 uur met de ferry vanaf het dorpje Liang naar Kairatu op het eiland Ceram, waar we het pluimveeteeltproject van projectaanvrager Michael Tomasoa bezochten. Het stuk grond, waarop zijn huis is gebouwd, was in 2006 nog helemaal kaal. Nu troffen we een mooi huisje aan met een stuk grond eromheen. Hier woont hij met zijn moeder, vrouw en drie kinderen.

Inmiddels is er een waterput aanwezig, maar de kwaliteit van het drinkwater moet nog verbeterd worden. Voor in de tuin staat een pondok (klein winkeltje) met een betegelde vloer, maar deze is verder nog leeg.

In 2006 had hij een verzoek gedaan voor een landbouwproject, om o.a. tomaten te telen. Inmiddels teelt hij op een deel van zijn grond alleen nog pompoenen. Hij wil graag verder met pluimvee en heeft inmiddels een aantal kippen gekocht. Hij wil graag uitbreiden, en de opbrengst in zijn pondok verkopen. Om zijn gezin te kunnen onderhouden, werkt hij daarnaast nog in een ziekenhuis dat op anderhalf uur afstand rijden met de brommer ligt. Ook heeft Michael voor de verkoop een olie op natuurlijke basis van kokos ontwikkeld voor mensen met huidproblemen, o.a. eczeem.

Donderdag 19 maart 2009

Voor vandaag hadden we de volgende projecten om te bezoeken:

1. gehandicaptenschool in Poka
2. kostkamersproject in Rumah Tiga
3. perahu transport van Rumah Tiga
4. project van de visdistributie in Passo

1. PROJECT GEHANDICAPTENSCHOOL "PELITA KASIH " IN POKA

De gehandicapten school is gelegen in de buurt van universiteit Pattimura in Poka.

De heer Simon Pattipeilohy – zelf blind – heeft dit project aangedragen. LSM Cergas heeft het stuk grond gekocht en hierop is destijds een klein schooltje gebouwd. Het enige lokaaltje is inmiddels te klein voor de hele groep. De gehandicapte kinderen zitten met z'n allen in één klas. De beperkingen variëren sterk. Zo is er een kind dat blind is, maar ook zijn er dove kinderen. De heer Pattipeilohy is momenteel de enige die brailleschrift kan lezen. Hij geeft dan ook les aan de blinde jongen. De lessen worden verzorgd door christelijke leraressen en één moslimlerares.

Bijna iedere dag komt er een aanvraag voor plaatsing van een gehandicapt kind. Deze kinderen komen van overal op de Molukken vandaan.

Op dit moment reizen de schoolgaande gehandicapte kinderen nog dagelijks heen en terug. Naast het bijna gerealiseerde nieuwe schoolgebouw wordt nog een slaapzaal gebouwd, zodat de kinderen niet elke dag ver hoeven te reizen.

Het nieuwe schoolgebouw is zo goed als klaar en is bekostigd door onder meer een Rotary Club uit Nederland. Het zag er piekfijn uit! Begin mei 2009 komt de directeur van de Rotaryclub Bodegraven uit Den Haag om de school officieel te openen. Ze hebben ons laten zien waar de klaslokalen voor de gehandicapte kinderen komen. In het grote klaslokaal willen ze een kapsalon inrichten, en een naaimachine plaatsen. Een interessant en goed project. Ze zouden een kappersstoel, een naaimachine e.d. willen hebben. Ook willen zij een bibliotheek opzetten. Een belangrijke vraag is verder of er mensen beschikbaar zijn om bijvoorbeeld braillessen aan toekomstige leraren en leraressen te geven. De heer Pattipeilohy is momenteel de enige brailleleraar en is al op leeftijd.

2. PROJECT KOSTKAMERS IN RUMAH TIGA

Dezelfde heer Simon Pattipeilohy heeft een microkrediet aangevraagd voor het opzetten van kostkamers voor 7 studenten van universiteit Pattimura in Poka. Het stuk grond – dat zijn eigen bezit is – is nu nog begroeid met onkruid. Hier wil hij graag zijn project vestigen voor de opvang van studenten die van ver moeten komen.

Als hij dit kan bewerkstelligen, kan hij met de opbrengst zijn microkrediet aflossen en als oudedagsvoorziening gebruiken voor hem en zijn moeder.

De studenten zijn hiermee geholpen, omdat ze niet zo ver hoeven te reizen en elke keer de overtocht van Galala naar Poka en v.v. te maken. Het scheelt hen zeker een uur reizen. Het betreft een te realiseren gebouw met 7 kostkamers, een gezamenlijke woonkamer, keuken en badkamer. Op de bouwtekening laat hij zien hoe hij dit wil opzetten. Ook dit is een mooi project. Het sluit namelijk aan bij het project van het perahu transport, vlakbij zijn huis.

3. PROJECT PERAHU TRANSPORT IN RUMAH TIGA

De heer W. Lesnussa wil graag werkgelegenheid scheppen door drie extra perahu's aan te schaffen. Dit biedt aan een aantal lokale bewoners werkgelegenheid. Een perahu is een smal houten bootje, dat door vissers, maar

ook als transportmiddel wordt gebruikt. Er is al een aantal perahu's die de oversteek voor studenten verzorgen. Eén van de perahu's is zijn eigendom.

Voor de studenten is dit de kortste en goedkoopste weg van Poka naar Galala. Met ongeveer twintig minuten zijn de studenten aan de overkant. Hiervoor betalen ze slechts 1.000 rupiah, terwijl de ferry 2.000 rupiah vraagt. Het voorkomt een hele omweg en wordt er op de dure taxikosten bespaard.

4. PROJECT VISDISTRIBUTIE IN PASSO

Samen met de heer Pur vraagt de heer Matheis Wenno dit project aan. De heer Pur heeft een eigen pondok aan zijn huis. Ze willen investeren in het kopen van vis en garnalen van de kleine lokale vissers, die ze voor een goede prijs van de hand kunnen doen. Er is veel vis in de wateren van Ambon. Maar (groot)handelaren verkopen die duur aan de lokale bevolking. De heren Wenno en Pur willen de vis rechtstreeks via de kleine lokale vissers kopen en die zelf distribueren. Dit gebeurt op de zogenoemde ojek (bromfiets) waarop een vrieskist is gemonteerd.

Daarnaast willen zij de lokale vissers laten leren hoe ze het beste hun netten kunnen maken voor de garnalenvangst. Inmiddels heeft de heer Pur in zijn schuur naast zijn woning een waterbak, waar garnalen in gekweekt kunnen worden. De bak is voorzien van een pompinstallatie voor het verversen van water. Dit ziet er goed uit. Tevens dienen ze het verzoek in om met een microkrediet een dergelijke ojek met gemonteerde vrieskist aan te schaffen.

Vrijdag 20 maart 2009

Een weekend naar het eiland Saparua

Vanaf het dorpje Tulehu zijn wij ruim 2 uur met de boot naar Haria op het eiland Saparua gevaren. Van daar uit hebben we een taxi genomen voor een rit van ca. 30 minuten naar Saparua-stad. Daar hebben we met Grace Hengst uit Den Haag afgesproken, met wie wij een ex-lepragroep in Saparua-stad gaan bezoeken.

BEZOEK LEEFGEMEENSCHAP EX-LEPRAPATIËNTEN IN SAPARUA-STAD (sociaal project op het eiland Saparua)

Voor de derde maal doneert Grace voedselpakketten aan de vier overgebleven personen, die inmiddels van de lepra genezen zijn verklaard. Zij verblijven wel op een afgezonderd terrein, waar zij ieder zelfstandig een huisje bewonen. Eén van de vier bewoners was erg ziek en kon helaas niet bij de ontmoeting zijn. Deze kleine groep mensen valt onder de medische begeleiding van het ziekenhuis van Saparua. Verder zijn zij financieel afhankelijk van giften van de kerk en donateurs.

Samen met Grace willen wij na terugkomst bezien of wij mogelijk financieel iets voor deze mensen kunnen betekenen.

Zondag 22 maart 2009

PROJECT BENZINEDISTRIBUTIEPUNT IN HARIA

De heer Chris Latupeirissa heeft een verzoek gedaan voor de opzet van een benzinedistributiepunt. Op dit moment rijden, alleen al in Haria, ruim 300 ojeks (bromfietsen), die o.a. als taxi dienen. Hij wil graag een benzinedistributiepunt in Haria opzetten. Deze zijn er nog te weinig. De broer van zijn vader heeft een stukje grond dat als distributiepunt erg strategisch ligt. Met een centraal punt langs de drukke weg, ziet hij goede kansen om de mensen te kunnen bevoorraden.

Maandag 23 maart 2009

Op maandagmorgen om 07.00 uur zijn we met de boot vanaf Haria vertrokken richting Tulehu en werden we daar opgehaald voor een bezoek aan een project in Kususuh Kususuh Sereh.

PROJECT MINIMARKET IN KUSUH KUSUH SEREH

De heer Agus Parera bezit momenteel een mini-market in Kususuh Kususuh Sereh. Het blijkt dat hij nog de enige echte Molukse mini-markethouder is in heel Kususuh Sereh. Hij ligt op een heel strategisch kruispunt naar andere dorpjes. Om te kunnen blijven bestaan, wil hij zijn mini-market en assortiment uitbreiden, zodat hij kan concurreren met andere supermarkthouders. Zijn zaakje loopt goed en hij houdt zijn boekhouding goed bij. Aan de achterkant van zijn winkel heeft hij ruimte om uit te breiden.

Daarna hebben we overleg gevoerd met Paulien over de planning van de komende dagen op het kantoor van LSM Cergas in Kususuh Kususuh Sereh.

Dinsdag 24 maart 2009

Voor vandaag stonden er weer diverse projectbezoeken op de agenda:

1. weeshuis Caleb House in Air kaki Setan (sociaal project)
2. universiteit Pattimura in Poka
3. kansarme kinderen in Toisapu (sociaal project)
4. vrouwengroep in Belakang Soya

1. CALEB HOUSE IN AMBON - AIR KAKI SETAN (sociaal project)

Onder begeleiding van directrice Nona Lewerissa kregen we een rondleiding.

Caleb House is een christelijke weeshuis voor jongens en meisjes in de leeftijd van 12 tot 18 jaar. Hier wonen jongeren die een trauma hebben overgehouden aan de kerusuhan (onlusten) in 1999. Het merendeel van deze kinderen heeft hun ouders verloren. De jongeren worden geselecteerd op basis van de uitkomsten van veldwerk en een intakegesprek. Zij worden begeleid door professionals op het gebied van traumaverwerking. Daarnaast is er een team van vrijwilligers, onder wie een psycholoog en een psychiater. De jongeren kunnen hier blijven wonen tot - in principe - 18 jaar. Daarna worden zij begeleid naar eigen huisvesting en werk. Als ze nog niet direct iets hebben gevonden, kunnen ze er voorlopig blijven wonen. Voor een deel wordt het weeshuis door de overheid gefinancierd, en daarnaast wordt het ondersteund door donateurs en

sponsors. Caleb House maakt onderdeel uit van een stichting waarvan Henky Hattu de voorzitter is. Hij is tevens conrector van universiteit Pattimura.

2. UNIVERSITEIT PATTIMURA IN POKA (educatief project)

Hierna vervolgden we onze weg naar universiteit Pattimura – ook wel UnPatti genoemd – een grote universiteit die tijdens de kerusuhan (onlusten) nagenoeg geheel is afgebrand en in 2005 opnieuw is opgebouwd. In 2007 is deze weer in gebruik genomen. Conrector Henky Hattu had ons uitgenodigd voor een oriënterend gesprek over de samenwerking tussen Unpatti, LSM Cergas en stichting Domiliana met betrekking tot inzet van UnPatti-stagiaires bij microkredietprojecten van LSM Cergas en stichting Domiliana.

Na ontvangst door de heer Hattu, schoven we aan bij rector Tetelepta aan de vergadertafel, gevolgd door de stagecoördinator van UnPatti. Het was een vruchtbaar oriënterend gesprek. Het doel is om vanaf 1 januari 2010 of 2011 stagiaires van verschillende faculteiten, zoals landbouw, visserij, economie e.a. te kunnen inzetten bij diverse microkredietprojecten.

Paulien zal namens LSM Cergas en stichting Domiliana verder contact onderhouden met de stagecoördinator om het een en ander voor te bereiden.

3. BEZOEK PROJECT KINDEREN UIT KANSARME GEZINNEN IN AMBON-TOISAPU (sociaal project)

Het sociale project met betrekking tot de kinderen uit kansarme gezinnen in Ambonstad e.o. is een project waarbij Jacqueline Hukom veldwerker is namens LSM Cergas. Het doel is om de schoolgaande kinderen financieel te ondersteunen. Zij bezoekt de kansarme gezinnen om te beoordelen of een kind uit het gezin in aanmerking komt voor het zogenaamde "straatkinderen"project.

Aangezien het om kansarme gezinnen gaat, die weliswaar een dak boven het hoofd hebben en bij (eigen) ouders of familie wonen, hebben we voorgesteld het project een andere naam te geven. Uit elk kansarm gezin wordt één kind gekozen. Eén van deze inmiddels geadopteerde kinderen hebben we opgezocht en met haar gesproken. Beide ouders werken om het gezin met vier kinderen te onderhouden. Het betreft een project van LSM Cergas, waarbij men voor 10 euro per maand een kind kan adopteren, zodat kosten voor onderwijs en schoolbenodigdheden betaald kunnen worden.

Jacqueline is contactpersoon van alle kinderen. Zij zorgt voor het betalen van de schoolkosten en -benodigdheden. Zij ontvangt ook de studieresultaten van alle kinderen, die doorgespeeld worden naar LSM Cergas. LSM Cergas zorgt ervoor, dat de adoptieouders bericht ontvangen over de voortgang van de studie van deze kinderen. Aansluitend zijn we naar een familie gegaan waar we kort met een zestal kansarme kinderen en ouders hebben gesproken. Stichting Domiliana heeft zich bereid verklaard 5 kinderen te adopteren.

4. PROJECT VROUWENGROEP TANTE ONA HUKOM IN AMBON (BELANKANG SOYA)

Na de lunch zijn we samen met ibu Ona en Jaqueline Hukom (moeder en dochter) naar hun tijdelijke woning bij Belakang Soya gereden. Hun woning midden in de moslimbuurt in Ambonstad was tijdens de onlusten in 1999 deels

afgebrand en onteigend. Hun huidige woning is tevens het kantoor van het Rode Kruis. Als hoofd van het plaatselijke Rode Kruis zet ibu Ona zich al jarenlang in voor het werk van het Rode Kruis en allerlei sociale projecten. Ook haar dochter Jaqueline houdt zich hier intensief mee bezig. Daarnaast is ibu Ona voorzitter van een vrouwenvereniging in Ambonstad.

In het kantoor van het Rode Kruis zouden we een afspraak hebben met een vrouwengroep bestaande uit een 10-tal vrouwen, voor wie ibu Ona garant staat. Elk afzonderlijk hebben zij een projectaanvraag via haar ingediend om hun eigen winkeltje/onderneming op te starten. Het gaat dan om o.a. de aanschaf van ingrediënten voor hun koeken, aanschaf producten voor hun winkeltje, het kopen van pulsa (opwaarderen beltegoed, waarvoor zij weer extra geld ontvangen bij verkoop hiervan). Ze komen allen uit Ambonstad en omstreken. Tien projecten waren inmiddels goedgekeurd. Omdat het om minimale kredietbedragen gaat, hebben we er nog eens twee extra goedgekeurd. Tijdens deze bijeenkomst heeft Paulien nogmaals het doel en de voorwaarden van de microkredietprojecten aan de deelnemende vrouwen uitgelegd.

Woensdag 25 maart 2009

Ons laatste projectbezoek was een bezoek aan de moslim vrouwengroep in Kaitetu vlakbij Hila. Kaitetu ligt in het noord/oosten van het eiland Ambon. Een mooie rit van ongeveer 1,5 uur door mooie berggebieden, bracht ons bij het plaatsje Kaitetu.

PROJECT VROUWENWERKGROEP KAITETU

Bij de pondok van haar moeder in het moslimdorp Kaitetu werden we ontvangen door ibu Asma Palisoa. Zij had een aanvraag ingediend om deze pondok uit te breiden. Deze pondok wordt door haar gerund, samen met nog 5 andere moslimvrouwen. Momenteel slaan zij hun voorraad op in de huiskamer. Hier willen zij graag ruimte voor creëren en meer artikelen gaan verkopen. Zij zijn namelijk volledig afhankelijk van Ambonstad. Dit is ruim 1,5 uur rijden.

Wij vonden en vinden het belangrijk dit project ook te ondersteunen, omdat het een moslimgroep betreft. Wij benadrukken hiermee dat we een stichting zijn met een neutrale grondslag en maken dus geen onderscheid in religies.

MEDJA BASAUDARA

Na het bezoek aan de pondok werden we uitgenodigd om wat te drinken bij Ibu Asma thuis. Tot onze verrassing werden we door Ibu Asma warm onthaald met een 'medja Basaudara', een familietafel. Hiermee wilden zij ons hun dankbaarheid tonen voor de moeite die we hebben genomen om hen in Kaitetu op te zoeken. Op een kleed op de grond - zoals bij hen gebruikelijk - werden de heerlijkste gerechten neergezet en deze konden we natuurlijk niet afslaan. Het was een gezellig samenzijn en een geweldige afsluiting van al onze projectbezoeken. Iets om nog lang over na te praten.

HERBOUW KERK IN HILA

Na ons werkbezoek in Kaitetu stopten we verderop in het dorp Hila, bij de oudste kerk van het eiland Ambon, die nog door de Nederlanders was gebouwd. Tijdens de kerusuhan (onlusten) was deze kerk volledig verwoest. Inmiddels zijn ze weer

druk bezig met het heropbouwen van deze christelijke kerk. Dit wordt later, in het moslimdorp, een museum. De christenen van Hila zijn destijds geëvacueerd naar Hatiwe Besar en zijn daar blijven wonen. Bij de evacuatie hebben de moslimdorpelingen van Kaitetu de christendorpelingen van Hila geholpen. Hierdoor is een broederband ontstaan, die jaarlijks gevierd wordt in Hatiwé Besar.

Donderdag 26 maart 2009

Een laatste overleg met LSM Cergas in Kusuh Kusuh Sereh. We hebben kort alle werkbezoeken geëvalueerd, de kickoff-bijeenkomst voorbereid en de laatste zaken doorgesproken. Tevens hebben wij als bestuur van stichting Domiliana het bestuur van LSM Cergas een cadeau overhandigd in het kader van onze samenwerking.

De volgende dag hadden wij een vrije dag voor ons zelf om Kota Pintu in Latuhalat te bezoeken, familie op te zoeken of wat inkopen te doen.

Zaterdag 28 maart 2009

KICKOFF-BIJEENKOMST IN AMAHUSU

Het was zover! De dag van de kickoff-bijeenkomst, gehouden in een conferentiecentrum in het dorpje Amahusu op het eiland Ambon. Samen met LSM Cergas zorgden we dat alles klaar stond voor de bijeenkomst.

De opkomst was erg goed. Zo'n 40 deelnemers van 20 microkrediet-projecten waren aanwezig.

Nadat Paulien Joël-Parera namens LSM Cergas en stichting Domiliana iedereen welkom had geheten, gaf ze het woord aan de heer Rury Munandar van stichting LPPM (Lembaga Partisipasi Pembangunan Masyarakat). De heer Munandar is ook kandidaat voor de provinciale parlementsverkiezingen van de Molukken. Op 9 april 2009 zouden nl. de landelijke- en provinciale verkiezingen in Indonesië worden gehouden.

Hij vertelde de aanwezigen over zijn eigen ervaringen met microkrediet-projecten en gaf het belang aan van het terugbetalen van de kredieten en het zich houden aan afspraken, zodat nieuwe projecten weer gefinancierd kunnen worden. Voor onze bijeenkomst was de bijdrage van Rury een goed ondersteunend en inspirerend verhaal.

Tijdens de pauze werden Wim namens stichting Domiliana en Paulien namens LSM Cergas geïnterviewd door een viertal kranten van Ambon te weten: Siwa Lima, Ambon Express, Suara Maluku en Marinjo.

Na de pauze zijn we begonnen met de fotopresentatie. De foto's zijn tijdens onze bezoeken gemaakt. De projecten werden kort toegelicht door Paulien. Je zag de mensen trots kijken toen hun eigen project voorbij kwam!

Tevens was er tijd om vragen te stellen. Deze zijn door LSM Cergas en stichting Domiliana beantwoord. Ibu Ona Hukom drukte iedereen nogmaals op het hart

dat dit de groep is, die kan laten zien dat het concept microkrediet werkt. Dat kan men doen door zich strikt aan de gemaakte afspraken te houden, zodat andere mensen hierna ook geholpen kunnen worden.

ONDERTEKENING CONTRACTEN

Het moment van de contractondertekening was aangebroken. Eerst tekende Paulien namens LSM Cergas en Wim namens stichting Domiliana de samenwerkingsovereenkomst. Daarna werden de projectdeelnemers één voor één opgeroepen om de contracten te ondertekenen samen met de vertegenwoordigers van LSM Cergas en stichting Domiliana. Na ondertekening van het contract kregen de projectdeelnemers ieder een ondertekend exemplaar mee.

Met het laatste ondertekende contract kwam er een einde aan een in alle opzichten geslaagde kickoff-bijeenkomst en ging iedereen tevreden naar huis.

EINDEVALUATIE

's Avonds vond in Hotel Mutiara in Ambonstad nog een laatste overleg plaats tussen de besturen van LSM Cergas en stichting Domiliana, dat in het teken stond van een eindevaluatie.

Beide besturen concludeerden dat het werkbezoek, met de kickoff-bijeenkomst als afsluiting een goed concept was om de projecten een goede start te geven.

De volgende dag zondag 28 maart vertrok de bestuursdelegatie van stichting Domiliana uit Ambon via Den Pasar naar Nederland en was op 2 april weer terug op Hollandse bodem.

NAWOORD

Op 1 mei 2009 werden de kredieten van stichting Domiliana via LSM Cergas aan de projectdeelnemers verstrekt en zijn op die datum officieel de microkredietprojecten van stichting Domiliana gestart.

Colofon

© 2009 : 1^e druk
Uitgave : Stichting Domiliana
Redactie : Wendy Latupeirissa
Contact : info@domiliana.com
www.domiliana.com